

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 1530-03-22 שטרנפלד נ' צפי אפקט-טים (1997) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט צחי אלמוג

תובע דוד שטרנפלד

נגד

נתבעים 1. צפי אפקט-טים (1997) (הסתיים בהסדר פשרה)
2. תדהר צור

צד שלישי עופר רביע

פסק דין

1. תביעת לשון הרע בגין פרסומים אשר לטענת התובע הם בבחינת לשון הרע:

(א) הותרת תיק הוצאה לפועל פתוח;

(ב) פרסום שמו במאגר נתוני האשראי של בנק ישראל.

הצדדים

2. התובע היה חייב בתיק הוצל"פ שפתחה כנגדו הנתבעת 1.

3. הנתבע 2, עורך דין במקצועו, היה בא כוחה של הנתבעת 1 בתיק ההוצאה לפועל.

4. הצד השלישי, גם הוא עורך דין במקצועו, היה בא כוחה הראשון בזמן של הנתבעת 1 בתיק ההוצאה לפועל לפני שהעביר את הטיפול בו לנתבע 2.

טענות התובע

- 1 01-87442-03-9-2 תיק הוצל"פ 2 תיק הנתבע 2 תיק הוצל"פ 9-03-87442-01
2 במשך 20 שנה וזאת למרות שנקבע ע"י כב' הרשמת בתיק ההוצל"פ כי היה על התיק
3 להיסגר עוד בשנת 2001 עקב תשלום מלוא החוב במסגרת הסדר בדיון שהתקיים
4 בהתנגדות.
5
- 6 נתבעת 1 היא הזוכה בתיק ואותה ייצג נתבע 2, אשר המשיך לנהל את תיק ההוצל"פ ללא
7 ידיעת הזוכה עצמו ולא הסכים לסגירתו למרות פניותיו של התובע והצגת אישורים של
8 הסדר החוב והצעתה של כב' הרשמת בתיק ההוצל"פ לעשות כן.
9
- 10 נתבע 2 המשיך לנהל את התיק ללא ידיעת נתבעת 1. תיק ההוצל"פ הופיע במאגר נתוני
11 האשראי של בנק ישראל ופגע ביכולתו של התובע לקבל אשראי מהבנקים ובקשתו
12 לקבלת הלוואה נדחתה.
13
- 14 המשך ניהול תיק הוצל"פ כנגד התובע, עו"ד במקצועו, גרם לפגיעה בשמו הטוב ונזק
15 למוניטין שלו ויכולת לקבלת אשראי.
16
- 17 לטענת התובע, הותרת תיק ההוצאה לפועל פתוח והופעת התיק במאגר נתוני האשראי,
18 הם שני פרסומים העולים כדי עוולת לשון הרע.
19
- 20 **טענות הנתבעת 1**
- 21
- 22 10. כלל הפעולות והעובדות נשוא כתב התביעה בוצעו על ידי נתבע 2 שלא בידיעת נתבעת 1.
23
- 24 11. אין בעובדות הנטענות להקמת עילה כנגד נתבעת 1.
25
- 26 12. מטעמי זהירות טוענת נתבעת 1 כי לאור האמור עומדת לה הגנת תום הלב הקבוע **בחוק**
27 **איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965**.
28
- 29 **כתב תשובה מטעם התובע לנתבעת 1**
30
- 31 13. התובע דוחה את הטענות לאי ידיעתה של נתבעת 1 על התנהלות נתבע 2 והוא נסמך על
32 אינפורמציה שנמסרה לו ע"י הבעלים והמנהל של נתבעת 1 (מר צפרייר אברהם).
33
- 34 14. נתבעת 1 לא צרפה את יפוי הכוח או ההסכם שלה עם נתבע 2 וייתכן שלא היה צורך
35 בכלל שנתבע 2 יעדכן את נתבעת 1 על נקיטת צעדים בתיק ההוצל"פ כנגד התובע.
36

15. נתבעת 1 ידעה על ההליך שבו נקט התובע לסגירת התיק בשנת 2021, שכן זומנה לדיון בהוצל"פ והתובע בעצמו שוחח עם הבעלים ומנהלה ולמרות זאת לא נקטה נתבעת 1 שום פעולה לסגירת התיק.

טענות הנתבע 2

16. בשנת 2003 (בקירוב) התקבלה אצל הנתבע 2 לקוחה (נתבעת 1) והוא התבקש על ידה לגבות תיקים בהליך של הוצאה לפועל.

17. בין היתר נתקבל גם תיק שבו חייב בשם רו"ן גרי ולו ערב שהוא התובע. בגין חוב זה כבר נפתח תיק הוצל"פ ע"י הצד השלישי אשר טען בפני נתבעת 1 כי לא עלה בידו לגבות את החוב, ורק לאחר מכן הגיע התיק למשרד נתבע 2.

18. מספר חודשים טרם הגשת התביעה פנה התובע אל הנתבע וביקש לסגור את תיק ההוצל"פ. עצם הפניה לאחר שנים רבות מעלה תמיהה, אך הנתבע 2 ביקש אסמכתאות לפירעון החוב.

19. התובע השיב כי אין בידו אסמכתאות ולאחר זמן מה פנה שוב בטענה שיש בידו קבלה מהצד השלישי עבור צ'קים דחויים שנתן על חשבון החוב. לא מעט פעמים קרו מקרים בהם חייבים נותנים שיק דחוי ללא כיסוי ולכן ביקש נתבע 2 מהתובע חשבונית מס או כל הוכחת פירעון אחרת, אך התובע השיב כי אין בידו חשבונית.

20. נתבע 2 ניסה להקל על התובע והציע לו לפנות לצד השלישי כדי לקבל אסמכתאות מתאימות או לכל הפחות תצהיר על פירעון חוב. התובע השיב כי הוא פנה אליו אך נענה כי הוא כבר שנים לא עוסק בתחום ורישיונו נשלל (נספח 1- חילופי דוא"ל).

21. נתבע 2 השיב כי לא ניתן לסגור את תיק ההוצל"פ אך הדרך פתוחה בפני התובע לפנות להוצל"פ בבקשה מתאימה. נתבע 2 פנה להוצאה לפועל ונקבע דיון בעניין. בדיון נכח עו"ד עוזרי מטעם הזוכה (נתבעת 1). הרשמת ניסתה להגיע להסכמות וכאשר לא עלה בידה קבעה את התיק להוכחות.

22. בכל אותה העת פעל נתבע 2 לטובת הלקוח ביושר ובמקצועיות, וכל עוד לא הוצגו אסמכתאות מתאימות המוכיחות שהחוב נפרע, ובפרט כאשר מדובר בחלוף שנים רבות, הרי שמתן הסכמה לסגירת החוב היה בגדר רשלנות ופעולה בניגוד לטובת הלקוח.

23. עקב שגגה נרשם מועד דיון ההוכחות בתאריך אחר אצל נתבע 2 והוא שהה בחו"ל במועד הדיון, בדיון הרשמת קיבלה את טענות התובע במעמד צד אחד ואף פסקה הוצאות. הוגשה בקשה לעיון מחדש ע"י הנתבע והבקשה סורבה ע"י הרשמת.

1 24. ההחלטה של הרשמת התבססה על העברת השיקים של התובע לעו"ד רביע, אך אינה
2 מהווה אסמכתא כדין לפירעון החוב.

3
4 25. התובע לא טרח לזמן לדיון בפני הרשמת את הצד השלישי אשר לטענתו קיבל את הפירעון
5 ולאפשר לנתבע 2 לחקור אותו בחקירה נגדית. אי הזמנתו מחזקת את טענת נתבע 2 כי
6 החוב טרם נפרע.

7
8 26. לאור האמור לעיל היה על התובע להפנות את התביעה כנגד הצד השלישי אשר לטענת
9 התובע קיבל את הפירעון ולא סגר את התיק.

10
11 27. למען זהירות טען כי אם הותרת תיק ההוצל"פ מהווה לשון הרע הרי שחל על התובע
12 אשם תורם בשיעור 100% בכך שהתרשל ולא בדק במשך 20 שנים ארוכות האם נסגר תיק
13 ההוצל"פ.

14
15 הנתבע 2 שלח הודעה לצד השלישי.

16 הטענות בהודעה לצד ג'

17
18
19 28. הנתבע 2 טוען להיעדר יריבות וככל שיש עילת תביעה היה על התובע להפנות אותה כנגד
20 צד ג' כמפורט בכתב ההגנה. הנתבע 2 חזר בעיקרון על טענות ההגנה שלו, ואין צורך לחזור
21 ולפרטן.

22 תשובת הצד השלישי

23
24
25
26 29. ביום 10.8.2015 ניתן כנגד צד ג' צו לכינוס נכסים וביום 21.12.2021 ניתן צו הפטר חלוט
27 מכלל החובות אשר קדמו למתן צו הכינוס.

28
29 30. התביעה של התובע כנגד נתבע 2 התיישנה.

30
31 31. אין בפעולות אשר ביצע נתבע 2 ו/או צד ג' כדי להוות עילת תביעה לפי הוראות חוק לשון
32 הרע.

33
34 32. התובע לא פעל בעצמו לסגירת תיק ההוצל"פ עוד בשנת 2001 ולחילופין בשנת 2003 עת
35 נודע לו כי תיק ההוצל"פ עבר ללשכת הוצל"פ בתל אביב.

- 1 33. התובע לא פנה לצד ג' בתקופה הרלוונטית בבקשה לסגירת התיק (חרף האסמכתאות
2 שבידו וחרף ידיעתו על הותרת התיק פתוח) ולפיכך חל על התובע אשם תורם בשיעור
3 100%.
- 4
- 5 34. במהלך השנים הרלוונטיות הייתה נתבעת 1 לקוחה של צד ג' אשר סיפק לה שירותים
6 משפטיים בתחום גביית המחאות.
- 7
- 8 35. בשלהי שנת 2003 העבירה החברה את כלל תיק הלקוח מאת משרדו של צד ג' לטיפולו של
9 נתבע 2.
- 10
- 11 36. צד ג' סגר את משרדו בשנת 2005 בשל קשיים כלכליים. לאחר שראה כי הוא לא מצליח
12 להיחלץ מחובותיו הגיש בקשה בחודש 03/2015 לכינוס נכסים, וביום 10.8.2015 ניתן
13 כנגדו צו כינוס נכסים במסגרת תיק פשי"ר 26522-03-15. (נספח 1- העתק צו
14 הכינוס)(נספח 2- העתק צו הפטר).
- 15
- 16 37. לטענת צד ג' החוב הנתבע ע"י התובע או ע"י הנתבע 2, ככל שקיים ומוכחש, נכלל
17 במסגרת צו ההפטר.
- 18
- 19 38. התובע בהיותו עורך דין ידע כבר בשנת 2003 אודות העברת תיק הוצאה לפועל מלשכת
20 הוצאה לפועל נתניה ללשכת הוצאה לפועל תל אביב, ואין עוררין כי הבין או היה עליו
21 להבין כי משמעות הדבר היא ביום 21.10.2003 תיק ההוצל"פ פתוח חרף התשלום אשר
22 בוצע לכאורה על ידי התובע בחודש 07/2001.
- 23
- 24 39. כפי שעולה מנספח 1 לכתב התביעה (עמ' 8 ועמ' 16) מציין התובע במכתבו לנתבע 2 "ביום
25 21.10.2003 הודיעה לי לשכת הוצל"פ כי תיק ההוצל"פ מס' 16-05297-99-0 הוסב ללשכת
26 ת"א ומספרו הוא 01-87442-03-9, כך שהמדובר בתיק שבכותרת".
- 27
- 28 40. בנספח 1 עמ' 16 מגדיל התובע לעשות ואף מצרף הודעה שנשלחה אליו מלשכת ההוצל"פ
29 מיום 21.10.2003 וכותרתה "הודעה על העברת תיק".
- 30
- 31 41. התובע ידע עוד בשנת 2001 כי תיק ההוצל"פ פתוח ואין עוררין כי בשלב זה החל מרוץ
32 ההתיישנות אשר עמד לו להגיש בקשה לסגירת התיק באופן עצמאי וכן להגשת התביעה
33 דן, וזאת בהתאם להוראות [סעיפים 5,6 לחוק ההתיישנות](#).
- 34
- 35 42. גם אם התובע לא נתן דעתו לעובדה כי תיק ההוצל"פ לא נסגר בסוף שנת 2001, הרי
36 ההודעה שהתקבלה בידי התובע בסוף שנת 2003 אינה משתמעת לשתי פנים- תיק
37 ההוצאה לפועל פתוח.
- 38

1 חובת צמצום הנזק החלה על התובע שהוא עורך דין במקצועו, והיה יכול לפנות בבקשה
2 עצמאית לרשם הוצל"פ עוד בשנת 2001, כאשר נוכח לראות כי תיק הוצל"פ טרם
3 נסגר או בשנת 2003 בעת קבלת ההודעה על העברת התיק מלשכת הוצאה לפועל נתניה
4 לתל אביב.

5
6 44. חובת צמצום הנזק היא חובה בסיסית החלה על כל צד להליך משפטי וכאשר לא פעל
7 התובע לצמצום הנזק הרי אין לו להלין רק על עצמו.

8
9 45. הותרת התיק פתוח ללא ביצוע הליכי גבייה אינה פעולה היכולה להיחשב לשון הרע, וכל
10 שיש בהותרת תיק הוצל"פ פתוח פרסום לשון הרע הרי שמדובר בפרסום מותר החוסה
11 תחת הגנות החוק.

12 כתב תשובה מטעם המודיע (נתבע 2)

13
14
15 46. הטענות מופנות לכתב התביעה ולא לצד ג'.

16
17 47. טענות ההגנה מתייחסות לכתב התביעה לרבות טענת ההתיישנות ולא נטענו כלפי צד ג'
18 אלא כפי התביעה עצמה, ואין למודיע אלא להצטרף לדברים.

19 העדויות

20
21
22 48. התובע, הנתבע 2 והצד השלישי הגישו תצהירים, עליהם נחקרו.

23
24 49. מטעם התובעת העידו גם מר אברהם צפיר (בעלים של הנתבעת 1), ומר רמי
25 קוסטקובסקי, נציג חברת קרדיט קלין בע"מ, אליה פנה התובע בבקשה לתקן את
26 הרישום במאגר האשראי.

27
28
29 50. התובע והנתבעת 1 הגיעו להסדר פשרה שקיבל תוקף של פסק דין ביום 30.10.22.

30
31
32 51. כעת, אבחן האם הפרסומים נשוא התביעה הם לשון הרע.

33 הותרת תיק הוצאה לפועל פתוח

34
35
36 52. מעיון בפסיקה עולה כי בתי המשפט מכירים בכך שהותרת תיק הוצאה לפועל פתוח שלא
37 כדין יכולה להיחשב פרסום לשון הרע בהתאם לסעיף 7(א) לחוק איסור לשון הרע.
38 [בתא"מ 56726-02-17 צוריאל ואח' נ' קוריס ואח', נפסק:](#)

1
2 "כשם שהטלת עיקול יכולה לעלות לכדי לשון הרע, כך גם הותרת תיק
3 ההוצל"פ פתוח שלא כדין, באופן הגורם בפועל להטלת העיקולים, יכולה להוות
4 לשון הרע. אוסיף, כי בענייננו העיקולים הוטלו לא רק בשל אי סגירת תיק
5 ההוצל"פ אלא גם בשל הזרמת הוראה להטלת עיקולים, שנעשתה באמצעות
6 המערכת הממוחשבת של משרדו של הנתבע, על ידי עובדת של הנתבע."

7
8 53. מקריאה מדוקדקת של הדברים עולה כי בית המשפט באותו מקרה לא ביסס את קביעתו
9 רק על סמך העובדה כי התיק נותר פתוח אלא גם על סמך העובדה כי הותרתו פתוח
10 באופן הגורם בפועל להטלת עיקולים.

11
12 54. חיזוק למסקנה זו אני מוצא בפסק דינו של בית המשפט בעניין ת"א (שלום ב"ש) -61203-
13 07-20 מי אשקלון תאגיד המים והביוב האזורי בע"מ נ' אסתר מזרחי (נבו 16.02.2021),
14 שם הפנה בית המשפט לפסק הדין בעניין צוריאל לעיל, וקבע:

15
16 "אלא שבעניין צוריאלי, תיק ההוצאה לפועל נותר פתוח למרות שהסכמה של
17 הצדדים במסגרת ערעור שקיבלה תוקף של פסק דין, קבעה כי הנתבע שם
18 יסגור את התיק. לא רק שהנתבע לא סגר את התיק, אלא הוא אף הטיל
19 במסגרת התיק עיקול על חשבון הבנק של התובע ובמצב זה, קבע בית המשפט
20 כי הדבר עולה כדי לשון הרע". (ההדגשה בקו שלי – צ.א.)

21
22 55. כלומר, לא די בהותרת תיק ההוצאה לפועל פתוח, לבדה, כדי שהדבר יהווה לשון הרע,
23 אלא נדרש בנוסף כי יינקטו הליכים כלשהם (עיקולים, הליכים מבצעיים וכיוצ"ב) על מנת
24 שהדבר יעלה כדי עוולת לשון הרע.

25
26 56. לא זו אף זו. בעניין מי אשקלון לעיל קבע בית המשפט:

27
28 "אציין כי במישור הפורמלי, ככל שהותרת תיק ההוצאה לפועל פתוח היא בגדר
29 פרסום לשון הרע כמשמעותו בחוק, הרי שהוא נכלל בגדר פרסום מותר על פי
30 סעיף 13(9) הקובע:

31
32 "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי:

33

34 (9) פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי הוראה של רשות
35 המוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות כאמור;"

36
37 33. בע"א (מחוזי ת"א) 50497-06-20 דוידזון נ. מזרחי, בע' 5 לפסק הדין
38 נקבע:

39 'העיקולים נעשו כדין.

1 **לפיכך, עסקינן ב"פרסום" שנעשה "כדין" לפי סעיף 13 (9) לחוק איסור לשון**
 2 **הרע ואינו יכול לשמש עילה לתביעה בגין פרסום לשון הרע.** "

3
 4 57. משמע – גם עצם הותרת התיק פתוח, זוכה להגנת החוק והדבר נחשב כפרסום מותר
 5 שאינו עולה כדי עוולה.

6
 7 58. למעלה מן הצורך יצוין כי בפסיקה נקבע כי עצם הותרת תיק ההוצאה לפועל פתוח כשלא
 8 מבוצעות פעולות גבייה, לא יכולה לגרום כל נזק לחייב (ראו: **רצ"פ (מחוזי חיפה) 3499-08**
 9 **הלל ניסים נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (נבו 28.01.2009)). במקרה זה, אין חולק,
 10 והתובע לא טען לא בכתב התביעה ולא בתצהירו, כי לא ננקטו כל הליכים כנגדו בתקופה
 11 בה היה התיק אצל הנתבע 2.

12
 13 59. לפיכך, בכל האמור להותרת תיק ההוצאה לפועל פתוח בעת שהיה בטיפולו של הנתבע 2 –
 14 דין התביעה להדחות.

15
 16 60. מצאתי להוסיף גם דברים אלו:

17
 18 61. את תיק ההוצאה לפועל כנגד התובע פתח הצד השלישי ולא הנתבע 2. פתיחת התיק היתה
 19 כדי ולתובע לא היתה כל טענה בקשר לכך, ולא כל טענה כי פתיחת התיק היתה נפסדת,
 20 חסרת תום לב או בזדון.

21
 22 62. גם אם פתיחת תיק ההוצאה לפועל עצמה יכולה להחשב כהוצאת לשון הרע כנגד הנפגע,
 23 הרי שסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע מונה שורת פרסומים מותרים אשר אינם מהווים
 24 עילה למשפט פלילי ואזרחי. תחת רשימה זו נכלל בס"ק 13(5) גם,

25
 26 **"פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות**
 27 **שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או**
 28 **בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך**
 29 **כדי דיון כאמור".**

30
 31 63. הפסיקה הרחיבה את גבולותיה של הגנה זו וקבעה, כי היא משתרעת על כל צעד הננקט
 32 בקשר עם הליך משפטי בכל שלב משלביו השונים של ההליך (**ע"א 7517/17 גואטה נ'**
 33 **מיטלפונקט** [פורסם בנבו] (11.11.2018)); וכי מדובר בהגנה מוחלטת אשר אינה מותנית
 34 בדרישה בדבר אמיתות הפרסום או תום ליבו של המפרסם (**רע"א 1104/07 עו"ד חיר נ'**
 35 **עו"ד גיל** [פורסם בנבו] (18.9.2009); א. שנהר, **דיני לשון הרע** (1997) בעמ' 203-198; ח. גנאים,
 36 מ. קרמניצר, ב. שנור **דיני לשון הרע הדין המצוי והדין הרצוי** (מהדורה שניה
 37 (2019) בעמ' 367-364).

64. ככל שמתקיימים התנאים הקבועים בהגנה זו, גם אם מדובר בפרסום כוזב או בהעדר תום לב, ואף בזדון, אין הדבר מונע את תחולתה של ההגנה.

65. גם בת"א 45933-09-12 **חמיד נ' פלאפון תקשורת בע"מ** [פורסם בנבו] (21.4.2016) נדרש בית משפט זה לשאלת תחולת ההגנה הקבועה בסעיף 13(5) לחוק על הליכי עיקול שננקטו במסגרת הליכים לביצוע פסק דין וקבע, כי נקיטת הליכים במסגרת תיק הוצאה לפועל אינם מקימים עילה של פרסום לשון הרע ואין נפקא מינה אם נקיטת ההליכים הייתה רשלנית, זדונית או חסרת תום לב.

66. לפיכך, בכל האמור לעצם פתיחת תיק ההוצאה לפועל וההליכים שננקטו בו בעת שהיה בטיפול הצד השלישי, הרי שמדובר בפרסום מותר בהתאם להוראות החוק.

67. הדברים, כאמור, הובאו בבחינת למעלה מן הדרוש, שכן התביעה אינה בגין פתיחת תיק ההוצאה לפועל אלא בשל הותרתו פתוח, ולעניין זה נדרשתי לעיל.

הפרסום במאגר נתוני אשראי

68. התובע טען כי הפרסום במאגר של תיק ההוצאה לפועל שנתר פתוח, סימנה אותו כלקוח בעייתי, ועולה כדי לשון הרע.

69. התובע לא צירף את הדו"ח כולו אלא רק עמוד אחד ממנו. מדובר בראיה חלקית ביותר, ולא ניתן לדעת האם היו נתונים אחרים שגם בעטיים נפגע דירוג האשראי שלו. יחד עם זאת, אני מוכן להניח כי תיק ההוצאה לפועל הוא הנתון היחיד שהופיע במאגר וכי רק בגללו נפגע בדירוג האשראי של התובע (בהקשר זה אציין כי בחקירת התובע על ידי ב"כ הצד השלישי עלה כי התובע ו/או חברות שבהן יש לו מניות, היו מעורבים בלא מעט הליכים משפטיים; אך כאמור, אין הדבר דרוש להכרעה להלן).

70. **חוק נתוני אשראי, תשע"ו-2016**, שנכנס לתוקף ביום 12.4.19, מסדיר את האופן שבו ניתן לתקן מידע שגוי המופיע בדו"ח (סעיף 31 ופרק ח' לחוק). בהתאם להוראות החוק, לקוח הסבור כי מידע לגביו הנמצא במאגר המידע של הנתבעת לא היה, בעת העברתו לנתבעת, נכון, שלם, ברור או מעודכן, רשאי לפנות לנתבעת בבקשה למחקר, להשלימו או לתקנו, או להוסיף לגביו הערה. בהתאם להוראות החוק, מקום שבו הוגשה לבעל רישיון בקשה כאמור, יפנה בעל הרישיון למקור שממנו התקבל המידע לקבלת תגובתו; אישר מקור המידע את גרסת הלקוח, יפעל בעל הרישיון בהתאם ויודיע על כך ללקוח בהקדם האפשרי; לא אישר מקור המידע את גרסת הלקוח, יודיע בעל הרישיון על כך ללקוח בהקדם האפשרי ולא יאוחר משלושים ימים מהיום שקיבל את תגובת מקור המידע, וירשום בדו"ח האשראי פרטים לעניין גרסת הלקוח ותגובת מקור המידע, בדרך שקבע השר. הסעיף מוסיף וקובע, כי במידה ותוקן הרישום, כי אז יימסר דו"ח אשראי מתוקן

1 לכל מי שקיבל מבעל הרישיון דו"ח אשראי לגבי אותו לקוח במשך ששת החודשים
2 שקדמו לפעולתו האחרונה לפי סעיף זה.

3
4 71. מאחר ומדובר בתביעה בעילת לשון הרע, יש לבחון מיהו "המפרסם" של המידע הכלול
5 בדו"ח שצירף התובע לכתב התביעה. כפי שניתן לראות הדו"ח הוצא על ידי בנק ישראל
6 ולא על ידי הנתבע 2 או הצד השלישי. בנק ישראל הוא "המפרסם" של המידע, לצורך
7 דיני לשון הרע.

8
9 72. לעניין זה אפנה לפסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב (כב' הרשמת הבכירה נעמה
10 ניר) [בתאד"מ \(שלום ת"א\) 60322-03-22](#) זאב אלעזר רוזנטל נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ
11 (נבו 08.04.2023). באותו עניין קבע בית המשפט כי הנתבע שם – הבנק, אשר נדרש, על פי
12 [חוק נתוני אשראי](#), לדווח אודות הליך הוצל"פ אשר התנהל כנגד התובע שם לבנק ישראל,
13 לשם עדכון הנתונים הרלוונטיים במאגר נתוני האשראי – אינו נחשב כ"מפרסם" לצורך
14 דיני לשון הרע.

15
16 73. וכך קבע בית המשפט באותו עניין:

17
18 "ההסדרים הנוגעים להפקת טופס חיווי האשראי אשר צוטטו לעיל הינם
19 ברורים ולפיהם, הגורם אשר אחראי להפקת טופס חיווי האשראי הינו לשכת
20 האשראי, ולא הנתבע אשר דיווח למרשם את אותם נתוני אשראי גולמיים.
21 אותה לשכת אשראי, רשאית (אך לא חייבת) לבקש מבנק ישראל את נתוני
22 האשראי אודות אותו אדם. בנק ישראל ימסור ללשכת האשראי את אותם נתוני
23 אשראי רק אם מצא כי נתוני האשראי אשר במרשם מעידים באופן מובהק כי
24 אותו אדם אינו עומד בפירעון חובותיו. טופס חיווי האשראי מהווה שקלול של
25 אותם נתונים מובהקים. הנתבע, אינו אחראי להפקת החיווי, אינו שולט בו וכלל
26 אינו מעורב בתהליך הפקתו. משכך – אין הוא הגורם האחראי לפרסומו, בכל
27 האמור לחוק לשון הרע. הגורם היחיד אשר אחראי על הפקת אותו הטופס הינו
28 לשכת האשראי וגם מטעם זה, נכון לדחות את התביעה כנגד הנתבע. לפי חוק
29 נתוני אשראי, הפקת טופס חיווי האשראי הינו תהליך שבשיקול דעת של
30 גורמים בלשכת האשראי וכן בבנק ישראל. אמנם, אין להוציא מכלל אפשרות
31 מצב בו פרסום שגוי של נתוני אשראי יגרור מתן חיווי אשראי שגוי ובכך יקיים
32 את יסודותיה של עוולה אחרת, אולם לטעמי אין מדובר בפרסום לשון הרע על
33 ידי הגורם המדווח למאגר שכן הבנק הנתבע אינו הגורם אשר ביצע את אותו
34 "פרסום" כאמור." (ההדגשות בקו שלי – צ.א.)

35
36 74. הדברים יפים גם למקרה זה: הנתבע 2 אינו אחראי לנתונים המתקבלים במאגר נתוני
37 האשראי, לא הוא זה שביצע את הפרסום ולא הוא האחראי לפרסום, שכן הנתונים
38 התקבלו מלשכת ההוצאה לפועל ללא "מגע ידוי" של הנתבע 2, ולא הוא זה שאחראי על
39 הפקת הטופס שצירף התובע לכתב התביעה.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

75. למעלה מן הצורך אוסיף כי משהנתונים שפורסמו על ידי בנק ישראל היו "אמת לשעתה" ושיקפו את העובדה כי קיים תיק הוצאה לפועל פתוח כנגד התובע, הרי שגם אם היה מדובר בפרסום העולה לכדי לשון הרע, קמה למפרסם ההגנה הקבועה [בסעיף 13\(9\) לחוק איסור לשון הרע](#), שכן הפרסום נעשה מכוח החובה לפעול על פי דין.

76. על כן, לאור האמור דין התביעה להידחות גם ביחס לפרסום זה.

לסיכום

77. התביעה נדחית.

78. משנדחתה התביעה לגופה ונקבע כי אין בפרסומים לשון הרע, אין צורך לדון בשאר הטענות לרבות בעניין התיישנות, שיהוי או החובה להקטין את הנזק.

79. מאחר שעילת התביעה היחידה היא לשון הרע, הרי שאין מקום להידרש לעניין התנהלותם של הנתבע 2 ושל הצד השלישי או טענות בעניין רשלנות מקצועית וכיוצ"ב.

80. עם דחיית התביעה העיקרית דין ההודעה לצד שלישי להידחות אף היא.

81. התובע ישלם לנתבע 2 הוצאות משפט בסך 27,000 ₪ בתוך 30 יום. כן יישא התובע בשכר העד מטעמו, מר צפרייר, כפי שנפסק.

82. לאור דחיית ההודעה לצד שלישי, הנתבע 2 ישלם לצד השלישי הוצאות משפט בסך 12,000 ₪, בתוך 30 יום.

ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

צחי אלמוג